

کمک واقعیت مجازی به حافظه افراد مسن

تکنولوژی به جنگ آلزایمر می رود

دانشمندان اعلام کردند واقعیت مجازی ممکن است به تحریک حافظه در افراد مبتلا به زوال عقل کمک کند؛ به این صورت که این تکنولوژی باعث یادآوری خاطرات شده و به بهبود روابط بیماران و پرستاران کمک می کند.

به گزارش گروه علم و فناوری ایسکانیوز، نتایج یک مطالعه جدید نشان می دهد که واقعیت مجازی می تواند زندگی را برای افراد مبتلا به زوال عقل ساده تر کند.

خطر ابتلا به زوال عقل در افراد مسن افزایش می یابد و فرد مبتلا به آلزایمر می شود. زوال عقل یا دمانس (به لاتین:) یا خردسودگی در پزشکی و روان پزشکی، اختلال مزمن و گاهی حاد فرایندهای روانی به علت بیماری عضوی مغز است که با تغییر شخصیت و نئاندرتال شدن و موقعیت ناشناسی و اختلال در حافظه و داوری و اندیشه همراه می شود.

شایع ترین نوع دمانس، زوال عقل سالخوردگی یا بیماری آلزایمر است. از دیگر عوامل ایجاد دمانس می توان به سکتة مغزی، روان آشفتگی (دلیریوم) ناشی از سمی شدن بدن در اثر مواد مخدر و روان گردان و بیماری های ناشایع ولی معروف مانند جنون گاوی اشاره کرد.

به عنوان مثال، با توجه به گزارش مرکز کنترل و پیشگیری از بیماری ( ) بین سالمندان، آفریقایی-آمریکایی ها بیشترین خطر ابتلا به آلزایمر وجود دارد. پس از آن مردم اسپانیا و سپس سفید پوستان غیر اسپانیایی قرار دارند.

اعلام کرد که بزرگ ترین رشد بیماری آلزایمر در دهه های آینده بین مردم اسپانیایی و آفریقایی-آمریکایی ها رخ می دهد.

در پژوهش حاضر، محققان دانشگاه کنت انگلیس هشت نفر از افراد مبتلا به زوال عقل بستری در بیمارستان را مورد مطالعه قرار دادند این افراد شرکت کننده بین ۴۱ تا ۸۸ ساله بودند.

این تیم یافته های خود را در مجموعه مقالات ۲۰۱۹ منتشر کرد.

با استفاده از واقعیت مجازی ( )، شرکت کنندگان طی ۱۶ جلسه به ۵ محیط مختلف دسترسی پیدا کردند. محیط های مجازی کلیسای جامع، جنگل، ساحل شنی، ساحل سنگی و حومه شهر بودند.

محققان این جلسات را تحت نظارت قرار داده و همچنین بازخورد شرکت کنندگان و پرستاران آنها را جمع آوری کردند.

یافته ها نشان داد که محیط های مجازی به بیماران در یادآوری خاطرات قدیمی کمک می کند. برای مثال یک بیمار با دیدن یک پل در محیط سفری که قبلا داشت را به یاد آورد.

نویسندگان معتقدند به دلیل سخت بودن ایجاد انگیزه یادآوری خاطرات برای افراد مبتلا به این بیماری، کمک قابل توجهی برای بازیابی خاطرات است. بیماران گزارش دادند که جلسات برای آنها مثبت بوده و سطح روحیه و تعاملشان را افزایش داده است. پرستاران نیز اظهار داشتند که تعاملات آن‌ها با بیماران را عمیق تر کرده است.

مطالعات بیشتر مورد نیاز است

یکی از محدودیت‌های اصلی نمونه کوچک افرادی بود که مورد مطالعه قرار گرفتند و محققان دلیل آن را فرایندهای طولانی ارزیابی توانایی‌های بیماران مبتلا به اختلال حافظه اعلام کردند.

یکی دیگر از محدودیت‌های این مطالعه این بود که محققان تنها در یک بیمارستان به تحقیق پرداختند که تعمیم یافته‌های این تحقیق به سایر جمعیت‌ها را مشکل می‌کند.

با این حال، این اولین تحقیقی است که مفهوم را به عنوان فضایی شخصی برای بیماران در مراقبت طولانی مدت ارائه می‌دهد.

نویسندگان پیشنهاد می‌کنند که زمینه‌های تحقیقات آینده می‌تواند شامل بررسی استفاده از در بیماران با رفتارهای چالش‌انگیز و تحقیق در مورد به عنوان تحریک مغزی برای افراد مبتلا به زوال عقل باشد.

اگر چه این مطالعه از پنج محیط مجازی تعریف شده، استفاده می‌کند، نویسندگان می‌گویند که می‌توان محیط شخصی را برای بیماران خاص طراحی کرد. به عنوان مثال، توسعه دهندگان می‌توانند خانه‌های بیمار یا مکان‌هایی که مخصوص آنهاست را با استفاده از ویدئو ۳۶۰ درجه بازسازی کنند.

با تحقیق بیشتر، امکان ارزیابی عناصر محیط مجازی به نفع بیماران و حتی موثرتر از به دست خواهد آمد.

انتهای پیام /